

பேராயர் கால்டுவெல்லின் இலக்கியப்பணி

திருமதி ஜே. ராகினி ஜெயிமா

உதவிப்பேராசிரியர்

போப் கல்லூரி, சாயர்புரம்

முன்னுரை

கால்டுவெல் அயர்லாந்து நாட்டில் கிளாடி என்னும் ஆற்றங்கரையில் அமைந்த சிற்றூரில் 1814 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பத்து வயதிற்கு பின்னர் தம் தாய் நாடாகிய ஸ்காட்லாந்திற்கு அவரது பெற்றோர்கள் சென்று குடியேறியதால் இவரும் அவர்களோடு சென்றார். 16 வயது வரை இவர் ஆங்கில இலக்கிய இலக்கணங்களை பழுதறக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அதன் பின்னர் தனது தந்தையின் விருப்பப்படி ஓவியம் பயின்று அதில் தேர்ச்சி பெற்று பல பரிசுகளையும் பெற்றார். ஓவியத் துறையில் அவர் தொடர்ந்து பணியாற்றவில்லை. இறைவனின் ஆற்றலைக் கூறும் மெய்யுணர்வு நூல்களில் தனது கவனத்தை செலுத்தினார். ஸ்காட்லாந்து நாட்டிலுள்ள கிளாங்கோ நகரில் அமைந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றார். ஆங்கிலம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளிலும் ஓவியக் கலையிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். பி.ஏ. பட்டப்படிப்பில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். கிரேக்க பேராசிரியர் தானியேல் கான்போர்ட் என்பவரது தூண்டுதலால் மொழிநூலில் ஆர்வம் காட்டினார். இந்த ஆர்வம் அவர் பின்னாளில் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதுவதற்கு துணையாக அமைந்தது. டுப்ளின் நகரில் அவர் கற்ற ஓவியக்கலையானது அவர் இடையன்குடியில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு ஆலயப்பணி வளர்ச்சிக்கு உதவிற்று.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்

கால்டுவெல் தமிழை மிகவும் நேசித்தார். அவருக்கு ஆங்கிலம் மட்டுமின்றி கிரேக்கம், லத்தீன், ஈப்ரு, ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, எபிரேயு, மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளுவம், சமஸ்கிருதம், இந்துஸ்தானி, சிங்களம் போன்ற மொழிகளும் தெரியும். தென்னிந்திய மொழிகளில் திருந்திய மொழிகள், திருந்தா மொழிகள் என இருபிரிவு இருந்தது. அவற்றுள் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம் ஆகிய ஐந்தும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த திருந்திய திராவிட மொழிகள் என்று கால்டுவெல் குறிப்பிட்டார்.

இடைக்காலத்தில் இலக்கணநூல்களுக்கு வடமொழியாம் ஆரியத்துக்கும் தென்மொழியாம் தமிழுக்கும் உறவும் ஒப்பும் உண்டு என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் அறிஞர் கால்டுவெல் ஆராய்ச்சியின் பயனாக இக்கருத்து தவறு என்றாயிற்று. தமிழின் தொன்மை சிறப்பை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்த கால்டுவெல் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்குக்கும் தென்னிந்திய மொழிகளுக்கும் இலக்கணம் ஒன்றே என்று ஒப்பிலக்கணம் எழுதி திராவிட மொழிகள் என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார். அன்று அவர் வைத்த பெயர் இன்று நிலைத்து விட்டது.

மலர்: 11

சிறப்பிதழ்: 2

மாதம்: ஜூலை

வருடம்: 2023

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS2i2-July.6495>

org/10.34293/sijash.v11iS2i2-July.6495

1856-ம் ஆண்டு கால்டுவெல் எழுதிய திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலை உலகில் முதல் முதலில் எழுதப்பட்ட ஒப்பிலக்கண நூலாகும். இந்நூலை எழுதியதற்காக லண்டன் கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டமும், இலக்கிய பண்டிதர் பட்டமும் அளித்து மகிழ்ந்தது. தமிழின் இனிய சொற்கள் பிற மொழிகளிலும் எழுத்தாளப் பட்டது எனக்கூறி தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்தார்.

தமிழுக்கு பல நூல்களை தந்த கால்டுவெல் அழிந்து போன காயலில் ஆராய்ச்சி நடத்தி 1658-60 டச்சுக்காரர்கள் புன்னக்காயலில் பல தொழிற்சாலைகள் நடத்தி வாணிபம் செய்துள்ளனர் என்று கண்டுபிடித்து காயல் ஒரு ஏற்றுமதி நகரமாக திகழ்ந்தது என்று கூறி உள்ளார்.

மொழி ஒப்பிடுதல்

தமிழ் மொழியை வடமொழியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வழக்கம் நீண்ட காலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. ஆதி காலம் முதல் தமிழும் வடமொழியும் இந்தியாவில் வழங்கிவருவதால் அவற்றை கடவுளே பிறப்பித்தார் என்று அறிஞர்கள் கருதினர்.

ஆதிபகவானே ஆரிய இலக்கணத்தைப் பாணினி முனிவருக்கும் தமிழ் இலக்கணத்தை அகத்திய முனிவருக்கும் அறிவுறுத்தியதாக பாடினர். இதனை,

“வடமொழியை பாணினிக்கு வகுத்தருளி
அதற்கிணையாத்

தொடர்புடைய தென்மொழியை
உலகமெலாம் தொழுதேத்தும்

குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப்
பாகர் எனில்

கடல்வரைப்பின் இதன்பெருமை யாவரே
கணித்தறிவார்?

என்ற பாடல் கொண்டு அறியலாம். முதற்சங்க காலத்தில் அகத்தியர்

இயற்றிய இலக்கணம் மறைந்துவிட்டமையால் ஆரிய இலக்கணத்தை எழுத முற்பட்டனர்.

வீரசோழியம் என்னும் இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கணம் அத்தகைய செயலுக்கு காட்டாகின்றது. நாளடைவில் ஆரிய மொழியிலிருந்தே தமிழ் முதலிய தென்னாட்டு மொழிகளெல்லாம் பிறந்தன என்ற கருத்தும் நிலைபெற்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட என்ற நூலில் இக்கொள்கை அழுத்தமாகக் இலக்கணக்கொத்து கூறப்படுகிறது. வடமொழி தென்மொழி எனும் இரு மொழியினும் இலக்கணம் ஒன்றே என்றே என்னுக” என்றார் அவ்விலக்கண ஆசிரியர்.

ஆராய்ச்சி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கால்டுவெல் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக அக்கொள்கை தவறு என்பது விளங்கிற்று. அக்காலத்தில் மலையாள மொழியை டாக்டர். குந்தார்த்தர் ஆராய்ந்தார். கன்னட மொழியை டாக்டர். கிட்டல் என்பவர் ஆய்வு செய்தார். தெலுங்கு மொழி பற்றி டாக்டர். பிரெவுன் என்பவர் ஆய்வு செய்தார். தமிழ் மொழி பற்றி ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்த கால்டுவெல் இம்மூவரும் செய்திருந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் துணை கொண்டு திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (A Comparative Grammar of Dravidian Languages) என்னும் சிறந்ததோர் ஆய்வு நூலை கி.பி.1856 இல் வெளியிட்டார். அந்நூலில் ஆரிய மொழியின் இலக்கணம் வேறு திராவிட மொழியின் இலக்கணம் வேறு என்பதை தெளிவாகக் காட்டினார். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்கு மொழிகளுக்கும் அடிப்படையான இலக்கணம் ஒன்றே அன்பதை சான்று காட்டி நிறுவினார். தென்னிந்திய மொழிகளை திராவிட மொழி எனும் பொதுச் சொல்லால் குறித்தார். அவர் இட்ட பெயர் மொழிநூல் இலக்கியத்தில் நிலைத்து விட்டது என்று ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை கூறியுள்ளார்.

பதினைந்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து தென்னாட்டு மொழிகளின்

சொல்லாக்க முறைகளிலுள்ள ஒற்றுமையைக் கண்டுபிடித்தார். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம் ஆகிய ஐந்து மொழிகளும் ஒரு தனிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்றும் அவற்றுள் தொன்மை வாய்ந்தது தமிழ் மொழியே என்றும் ஆய்வுலகத்திற்குக் காட்டினார். திராவிட மொழிகளை திருந்திய மொழி, திருந்தா மொழி எனப் பகுத்து ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஆறு மொழிகளைக் குறிப்பிட்டார். அவ்வகையில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம், குடகு கிய ஆறு மொழிகளும் திருந்திய மொழிகள் என்றும் தோடா, கோடா, கூ, இராஜமகால், பிராகியி ஆகிய ஆறு மொழிகளும் திருந்தா மொழிகள் என்றும் கூறியுள்ளார். மலையாளம் தமிழ் மொழியின் மகனென்றும் வட மொழிக்கலப்பால் தமிழ்த்தாயைப் பிரிந்த சேய் என்றும் கூறினார். அங்கும் கன்னடமும் அவ்வாறே ஆரியத் தொடர்பினால் தனித்து இயங்கும் ஆற்றலற்றவை என்று கூறி தமிழ் மொழி ஒன்றே பிற மொழி கலவாமல் இயங்கித் தழைக்கும் பெற்றியது என்பதை நிறுவியுள்ளார். தமிழ் அமைந்துள்ள உயர்திணை, அஃறிணைப் பகுப்பானது செவ்விய பகுப்பாகும் என்று பாராட்டியுள்ளார்

ஆரியச் சொற்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் ஆரியச் சொற்கள் அருகியிருத்தலையும் நிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்களில் அவை பெருகியிருத்தலையும் கால்டுவெல் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் ஆரிய வருகையாலும் சமண சமயத்தவராலும் குறிப்பாக பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்திலும் அயல்நாட்டினர் படையெடுப்பாலும் வடசொற்கள் மிகுதியாகவும் பிறமொழி

சொற்கள் மங்கி மறைந்து போயின என்று கூறியுள்ளார். மேலும் தமிழ் மொழியில் பல கருத்துக்களை உணர்த்தக்கூடிய பதங்கள் இருந்தும் அவற்றைக் கைவிட்டு ஆரிய பதங்களை எடுத்தாளும் பழக்கம் ஏற்பட்டதனாலேயே

நாளடைவில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் இறந்துபட்டன என்றார். இன்றளவும் ஆரியச் சொற்களின் உதவியின்றியே தமிழ் தனித்து இயங்கவும் செழித்து ஓங்கவும் கூடும் என்றார். தமிழ்ச் சொற்கள் பல வடமொழியிலிருந்து வந்தவையே என்று கூறி தமிழ் மொழியை இழிவுபடுத்தும் தமிழறிஞர்கள் தமிழ்நாட்டிலேயே இருந்த காலகட்டத்தில் மேனாட்டுத் தமிழ்த் தொண்டர்கள் குறிப்பாக கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழ் மொழி தனித்து இயங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த மொழி என்று தமிழ் நாட்டவர்க்கும் மேலை நாட்டவர்க்கும் எடுத்துக்காட்டித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு திராவிட மொழிகளுக்கு புத்துயிர் அளித்தவர் கால்டுவெல் என்று அறிகிறோம். இத்தகைய பணியினை பாராட்டும் வகையில் ஆய்வு மையம் ஒன்று இடையன்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு மையம்

திராவிட மொழியியல் ஆய்வு நிறுவனமும் அனைத்துலக திராவிட மொழியியல் மையமும் இணைந்து இடையன்குடியில் 22, 24 ஜூன் 2000 ஆகிய நாட்களில் அனைத் திந்திய திராவிட மொழியியல் மாநாட்டை நடத்திய போது தான் நமது கண்கள் திறந்தன என்பது உண்மையாகும். கால்டுவெல், இடையன்குடி என்ற இரு பெயர்களும் எவ்வளவு சிறப்புடையவை என்பதை அப்போது தான் நாம் உணர்ந்தோம். மேற்கூறிய 28வது திராவிட மொழியியல் கருத்தரங்கின் பொது செயலாளர் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பிஷப் கால்டுவெல் அணிகள் ஆற்றிய பணிகளை சிறப்பிக்கும் வகையில் அன்னாரது பெயராலே ஆய்வு மையம் தொடங்க வேண்டும் எனும் அரிய கருத்தை முன்வைத்தார்கள். அதன் விளைவாக 24 ஜூன் 2000 அன்று திராவிட பல்கலைக்கழக இணைவேந்து பேராசிரியர் வ.ஜ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் தமிழ்நாடு கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு, பேராசிரியர்

க.அன்பழகன் அவர்களால் இந்த ஆய்வு மையத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

காட்டுவெல் ஆய்வு மையமானது சமயம், வரலாறு, மொழியியல் ஆகிய துறைகளின் ஆய்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதோடு மலரவிருக்கும் காட்டுவெல் பல்கலைக்கழகத்தின் துவக்கமாகவும் இருக்கும் என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இடையன்குடி பெருமக்களுக்கு இது மிகவும் சிறப்பம்சம் வழங்கும் செயலாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இறைவன் தாமே தமது திருக்கரத்தால் தங்கள் அனைவரையும் ஆசிர்வதிக்க அவரை மன்றாடி திருமறையிலிருந்து கீழ்க்கண்ட வசனத்தை நினைவு கூர்ந்து நிறைவு செய்கிறேன்.

திருநெல்வேலி வரலாறு

காட்டுவெல் திருநெல்வேலி வரலாற்றை (A Political and General Wistory of Tirunelveli) முறையாக எழுதியுள்ளார். சென்னை அரசு இப்பணியைப் பாராட்டி அவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பரிசு வழங்கியது. திருநெல்வேலிப் பகுதியை வளங்கொழிக்கச் செய்யும் தாமிரபரணியின் பெருமையைப் போற்றியுள்ளார். தாமிரபரணியாறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் கொற்கைத் துறைமுகம் அமைந்திருந்தது. அத்துறையில் மிகுதியான முத்துக்கள் விளைந்தன. ஆழகான ஆணிமுத்துக்கள் அங்கு கிடைத்தமையை,

**கோடும் குவடும் பொருதரங்கக்
கும்ரித்துறையின் படுமுத்தும்
கொற்கைத் துறையில் துறைவாணர்
குளிக்கும் சலாபக் குவால் முத்தும்
ஆடும். பெருந்தண்துறைப் பொருறை
ஆற்றில் படுதன் நிலாமுத்தும்
அந்தன் பொதியத் தடங்சாரல் அருவி
சொரியும் குளிர்முத்தும்”**

என்று நெல்லைச்சீமைக் கவிஞராகிய குமரகுருபரர் பாடியுள்ளார். இதனை பழங்கால கிரேக்க அறிஞர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

புழியர்கோன் தென்னாடு முத்துடைத்து
என்று ஓளவ்வையாரும் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறந்து விளங்கிய கொற்கை துறைமுகம் இன்று கடற்கரையிலிருந்து ஐந்து கல் தொலைவில் ஒரு சிற்றூராக காட்சி அளிக்கின்றது. அவ்வுருக்குக் காட்டுவெல் சென்று அகழ்ந்து ஆராய்ந்து பல செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

கொற்கை துறைமுகம்

பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் கொற்கைத் துறைமுகம் முத்துக்குளி துறையாகவும் வணிகத் துறையாகவும் இருந்துள்ளது. அங்கு சீனரும் அரேபியரும் வந்து வாணிகம் புரிந்துள்ளனர். பக்கிள்துரை வெட்டிய பக்கிள் கால்வாயில் புதையல் பாணை இருந்தது. அப்பாணையில் சுல்தான் சாலடின் நாணயமும் பீட்டர் என்னும் அரகானிய மன்னனின் நாணயமும் அரபு நாட்டு பொற்காசுகளும் காணப்பெற்றன. அவை பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டனவாக அறிகிறோம். மேலும் உரோமை அரசன் அகஸ்தானுக்கு தூது விடுத்த செய்தியும் தெரிய வருகின்றது.

கொற்கை துறைமுகம் தூர்ந்த பின் காயல் என்னும் கடற்கரையுள் சிறந்த துறைமுகமாயிற்று. அத்துறையும் தாமிரபரணி கடலோடு கலக்கும் இடத்தில் அமைந்திருந்தது. பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாண்டிய நாட்டிற்கு வந்த மார்க்கோபோலோ என்னும் மேநாட்டு அறிஞர் பாண்டி நாட்டில் காயல் சிறந்ததொரு பெருநகரம் என்று தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சீனா அரேபியா முதலிய அயல்நாட்டுக் கப்பல்கள் காயல் துறைமுகத்தை நாடி வருவதையும் அத்துறையில் பரதர் முத்தெடுக்கும் முறையையும் அவர் விரிவாக எழுதியுள்ளார். காயல் துறைமுகத்தில் நாட்டுக் குதிரைகளும் வந்திறங்கின. அங்குச் செம்படவரும் லெப்பையரும் வாழ்ந்தனர். காட்டுவெல்

காலத்தில் கடலானது காயலிலிருந்து இரண்டுகல் விலகியிருந்ததாகத் தெரிகிறது காயல்துறைமுகம் தூர்ந்தபின் தூத்துக்குடி பாண்டிநாட்டுத் தறமுகமாயிற்று பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் வாணிகம் தொடங்கிய போர்ச்சுகீசியர், ஆங்கிலேயர் முதலிய மேலைநாட்டார். இத்துக்குடியை சிறந்ததொரு துறைமுகமாக திருத்தினர். இதன் பழைய தூற்றுக்குடி என்பதாகும். வெட்டின ஊற்றைத் தூர்த்துப் புதிய ஊற்று வெட்டித்தண்ணீர் குடிக்கும் குடிமக்களைக் கொண்ட ஊர் என்பர். ஆங்கிலேயர் இதனை ட்டிக்கொரின் என்றனர். இந்நகரின் புராணப் பெயர் திருமந்திரநகர் என்பதாகும்.

வணிகத் தொடர்பு

இவ்வாறு தமிழகம் முற்காலத்தில் மேலைநாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததைக் கால்டுவெல் தக்க சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார். தமிழ்ச் சொற்கள் எபிரேயம், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் கலந்திருப்பதைக் காட்டியுள்ளார். கிரேக்க மொழியில் அரிசியை அருஸா எனச்சிதைத்து வழங்கினர். ஆங்கிலேயத்தில் அது ரைஸ் எனப்பட்டது. இவ்வாறே மயிலின் இறகைக் குறிக்கும் தோகை என்பது எபிரேய மொழியில் தப்பட்டுள்ள விவிலியத்தில் துகி என்று குறிக்கப்படுகிறது. துகி என்னும் சொல் தோகையின் சிதைவாகும் என்கிறார்.

தமிழ்ச் சொல்லாகிய கோழி என்பது மத்திய ஆசியாவில் வழங்கும் சிந்திய மொழிகளில் கோரி என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுகிறது. கோரி என்பது கோழி என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் சிதைவே என்கிறார். தமிழின் சிறப்பெழுத்தாகிய “ழ” கரம் பிறநாட்டார் நாவில் எளிதாக வராமையால் கோழ மண்டலக்கரையைக் கோர மண்டலக்கரையாகச் சிதைத்தனர் என்கிறார்.

பழைய மேனாட்டு ஆசிரியர் ஒருவர் தமிழகத்தை தமரிக்கா என்று குறித்தார் “கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி” என்பார் மூதுரையில் ஓளவையார். வான்கோழி ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் அதற்கு டர்க்கி என்று பெயர். எனவே வான்கோழி பற்றிய குறிப்பு மூதுரையில் காணப்படுவதால் அந்நூல் பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக எழுதப்பட்டிருக்க முடியாது என்கிறார்.

மேற்காணும் செய்திகளோடு முற்காலத்தில் சேர சோழ நாடுகளின் கடற்கரையில் அமைந்திருந்த துறைமுகங்களைப் பற்றிப் பிற நாட்டார் எழுதியிருந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் தருகின்றார். காவிரி கடலோடு கலக்கும் இடத்தில் சிறந்ததொரு துறைமுகம் இருந்தது. காவிரிபும்பட்டினம் என்றும் பும்புகார் என்றும் பண்டைய இலக்கியங்களில் அது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தென்னாட்டு முத்து மட்டுமின்றி அரிசியும் மரக்கலத்தில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றையெல்லாம் தமது உய்வு நூலாகிய “திருநெல்வேலி வரலாறு” என்னும் நூலில் கால்டுவெல் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அகழ்வாராய்ச்சி

கொற்கையில் அகழ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருந்த கால்டுவெல் அதனைச் சார்ந்த சிற்றூர்களின் பெயர்களையும் ஆராய்ந்தார். அதன் மூலம் அக்கசாலை என்னும் சிற்றூர் நாணயம் செய்யும் இடமாக இருந்தது என்பதைக் கண்டார். வேலையாட்களைக் கொண்டு கொற்கையில் சில இடங்களைத் தோண்டிப் பார்த்தபோது அப்பகுதியே பழைய கடற்கரை என்றும் கண்டறிந்தார். பழைய காயல் கொற்கையை அடுத்த துறைமுகமாக விளங்கியிருந்ததையும் அவர்தம் ஆராய்ச்சியில் கண்டறிந்தார். இலங்கை காவம்சம் எனும் நூலின் துணைகொண்டு

தமிழகத்திற்கும் சிங்கள நாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்ந்து விளக்கினார். விசயன் என்ற சிங்கள மன்னன் பாண்டியன் மகளை மணந்து ஆண்டுக்கு இருநூறாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள முத்தும் சங்கும் பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தான் என்பதைக் குறித்துள்ளார்.

பழந்தமிழர் கடல் வணிகத்தால் பிற நாடுகளுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பையும் புலப்படுத்தினார். தமிழர்களுள் இந்துக்கள் குறைந்தபட்ச மூட நம்பிக்கையுடையவரென்றும் ஆயினும் தாளாண்மையிலும் தளராத உழைப்பிலும் அவர்கள் மிகவும் உன்னத நிலையில் உள்ளவர் ஊன்றும் பாராட்டினார். தமிழரைக் கீழை நாட்டுக்கிரேக்கர் எனப் போற்றினார். இவ்வாறு கால்டுவெல் தமது கொற்கைத் துறைமுகம் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் மூலம் பழந்தமிழர் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வணிகத்துறையில் முன்னேறி இருந்ததை நிரூபித்துள்ளார். அவர்கள் கடல் கடந்து சென்று பிற நாடுகளிலும் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்பதையும் பண்டிய நாட்டிற்கும் இடையே பண்டைய உறவு உண்டென்பதையும் நிறுவியுள்ளார்.

பணியும் பாராட்டும்

கால்டுவெல் அவர்களின் சமயப்பணியும் சமுதாயப்பணியும் ஆராய்ச்சிப்பணியும் அவருக்குப் பல பாராட்டுதல்களைப் பெற்றுத் தந்தன. மேனாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய மூவருள் கால்டுவெல் அவர்களும் ஒருவராக

கருதப்படுகின்றார். மற்ற இருவர் வீரமாமுனிவரும், ஜி.யு.போப் அவர்களும் ஆவர்.

தென்னிந்திய திருச்சபையைச் சார்ந்த ஆயர்களின் தலைவர் பேராயர் ஜான்சன் அவர்கள் பேராயர் ஜெல்சார்ஜன்ட் கால்டுவெல் ஆகிய இருவரையும் இரட்டை நட்சத்திரங்கள்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தைத் தந்த மாமேதை கால்டுவெல் பதினெட்டு மொழிகளில் புலமை பெற்றவர். தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என்று உலகிற்கு நிறுவியவர். முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாக 6 நுணுக்கங்களையெல்லாம் காண்பித்துக் கட்டிய இடையன்குடி தேவாலய சிறுபி, மாபெரும் இறையியல் வல்லுநர் என்று ஆர்.எஸ் ஜேக்கப் புகழாரம் உற்றுகின்றார்.

முடிவுரை

ஆங்கில நாட்டிலிருந்த மொழி நூல் புலவர்கள் கால்டுவெல் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எனும் நூலின் அருமையறிந்து அவரைப் பாராட்டினர். கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. திராவிட மொழிகள் ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவை என முதன் முதலில் உலகிற்கு உணர்த்தியவர் கால்டுவெல் அவர்களேயாவார். தமிழ் மொழி மிகப் பழங்காலத்தலேயே பண்பட்டதும் வளர்ச்சி பெற்றதும் ஆகும் எனப் பறை சாற்றியவரும் அவரே.